

Izrek

1. Določbe Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 94/5/ES z dne 14. februarja 1994, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je obravnavana v postopku v glavni stvari, na podlagi katere je lahko davčnim zavezancem, prejemnikom storitev, ki imajo nepopolne račune, zavrnjena pravica do odbitka DDV, čeprav so ti računi po sprejetju take zavrnilne odločbe dopolnjeni s predložitvijo podatkov za dokaz dejanskega obstoja, narave in zneska zaračunanih transakcij.
2. Načelo davčne nevtralnosti ne nasprotuje temu, da davčna uprava zavrne vračilo DDV, ki ga je odvedla družba, izvajalka storitev, kadar je bilo uresničevanje pravice do odbitka DDV, ki je bil odveden v zvezi s temi storitvami, družbam, ki so prejele te storitve, zavrnjeno zaradi nepravilnosti na računih, ki jih je izdala zadevna družba, izvajalka storitev.

(¹) UL C 243, 11.8.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. junija 2013 – Ryanair Ltd proti Evropski uniji, Italijanski republiki in družbi Alitalia – Compagnia Aerea Italiana SpA

(Zadeva C-287/12 P) (¹)

(Pritožba — Državne pomoči — Posojilo, ki ga je Italijanska republika odobrila letalski družbi Alitalia — Odločba, s katero je bila razglašena nezakonitost in nezdružljivost pomoči — Prodaja sredstev družbe Alitalia — Odločba, s katero je bil ob koncu predhodne faze preučitve ugotovljen neobstoj pomoči — Tožba za razglasitev ničnosti — Pravni interes — Zainteresirana stranka — Dopustnost — Resne težave — Pristojnost — Obveznost obrazložitve)

(2013/C 225/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Ryanair Ltd (zastopnika: E. Vahida, odvetnik, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in D. Grespan, agenta), Italijanska republika (zastopniki: G. Palmieri, agent, in P. Gentili, avvocato dello Stato), Alitalia – Compagnia Aerea Italiana SpA (zastopnik: G. Bellitti, odvetnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 28. marca 2012 v zadevi Ryanair Ltd proti Komisiji (T-123/09), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2008)6743 z dne 12. novembra 2008, ki se nanaša na posojilo v višini 300 milijonov EUR, ki ga je Italija odobrila letalski družbi Alitalia (Pomoč C 26/08 (ex NN 31/08)) (UL 2009, L 52, str. 3), ker z njo pravnim naslednikom družbe Alitalia ni naloženo vračilo pomoči, in za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2008)6745 final z dne 12. novembra 2008, s katero je bilo ugotovljeno, da postopek prodaje sredstev družbe Alitalia v okviru izrednega upravnega postopka, ki bi moral pripeljati do likvidacije navedene letalske družbe, ni državna pomoč, če italijanski organi spoštujejo zaveze za zagotovitev tega, da bodo transakcije opravljene po tržni ceni (Pomoč N 510/2008, UL C 46, str. 6)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družba Ryanair Ltd poleg lastnih stroškov nosi stroške, ki sta jih priglasili Evropska komisija in družba Alitalia – Compagnia Aerea Italiana SpA.
3. Italijanska republika nosi svoje stroške.

(¹) UL C 303, 6.10.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 27. junija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Malaysia Dairy Industries Pte. Ltd proti Ankenævnet for Patenter og Varemærker

(Zadeva C-320/12) (¹)

(Približevanje zakonodaj — Direktiva 2008/95/ES — Člen 4(4)(g) — Znamke — Pogoji za pridobitev in ohranitev znamke — Zavrnitev registracije ali neveljavnost — Pojem „slaba vera“ prijavitelja — Seznanjenost prijavitelja z obstojem tuje znamke)

(2013/C 225/62)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret